

Î N C H E I E R E

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de lichidatorul Cooperativei de Producție „Libertate”, Întreprinderea Individuală „Iurie Ispas”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul Cooperativei de Producție „Libertate”, Întreprinderea Individuală „Iurie Ispas” împotriva Ministerului Mediului al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de lichidatorul Cooperativei de Producție „Libertate”, Întreprinderea Individuală „Iurie Ispas” și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 septembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La 27 mai 2015 lichidatorul Cooperativei de Producție „Libertate” în procedura falimentului, ÎI „Ispas Iurie” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerul Mediului al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, Cooperativa de Producție „Libertate” a fost fondată în anul 1992, cu genul de activitate extragerea pietrei și nisipului pentru construcție.

Susține reclamantul că, odată cu prelungirea licenței de activitate, Ministerul de resort a reconfirmat transmiterea în folosință și posesie spațiul minierei implicat în procesul de extragere a pietrei și nisipului utilizat de Cooperativa de Producție „Libertate”.

În temeiul hotărîrii Curții de Apel Economice din 10 martie 2011, Cooperativa de Producție „Libertate” a fost recunoscută întreprindere insolubilă.

În baza încheierii Curții de Apel Chișinău din 26 septembrie 2014, debitorului Cooperativa de Producție „Libertate” a fost trecută în procedura de faliment cu dizolvarea ulterioară.

În conformitate cu prevederile art. art. 117, 130 al Legii insolabilității, lichidatorul a efectuat procedurile de valorificare și a supus realizării masa debitoare a Cooperativei de Producție „Libertate”, în ziar publicitar, unde s-a informat despre realizarea masei debitoare precum și realizarea cartului de

extragere a zăcămintelor minerale din mina de piatră „Făurești 3”, pe care o deține în folosință Cooperativa de Producție „Libertate”.

Urmare a avizului publicitar, Ministerul Mediului al RM a solicitat sistarea licitației de realizare a masei debitoare și scoaterea din masa debitoare a zăcământului „Făurești 3” și spațiile subterane ale acestuia.

Astfel, lichidatorul Cooperativei de Producție „Libertate” a sistat licitația și a recomandat Ministerului Mediului al RM de a se adresa în instanța de insolvență cu cerere de separare din masa debitoare.

Ulterior, Ministerul Mediului al RM a emis ordinul nr. 21 din 12 martie 2015 cu privire la anularea actului Comisiei privind transmiterea-recepția spre valorificare industrială a părții de Sud (blocurile rezervelor de categoria B) a zăcământului de calcar pentru tăierea blocurilor pentru pereți „Făurești 3” din 21 februarie 2004, act recepționat de Cooperativa de Producție „Libertate” la 18 martie 2015.

Susține reclamantul că, anularea actului Comisiei din 21 februarie 2004 a fost motivată de către Ministerul Mediului al RM prin faptul că la 26 septembrie 2014 a fost dispusă intentarea procedurii de faliment față de Cooperativa de Producție „Libertate”.

Consideră, Ordinul Ministerului Mediului al RM nr. 21 din 12 martie 2015, ca fiind neîntemeiat, ilegal și care urmează a fi revocat în totalitate deoarece la 26 septembrie 2014, Curtea de Apel Chișinău a dispus intrarea în procedură de faliment a Cooperativei de Producție „Libertate”.

Afirmă reclamantul că, efectele intentării procedurii falimentului sunt prevăzute la art. 116 a Legii insolvenței, printre aceste efecte neregăsindu-se și lichidarea.

Menționează că în temeiul art. 139 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, întreprinderea plasată în procedura de faliment poate trece, la orice etapă la procedura de restructurare și odată aprobată de instanța de insolvență procedura de restructurare, v-a ieși din prevederile art. 32 alin. (1) lit. f) al Codului de procedură din 02 februarie 2009 și anume, nu v-a mai fi întreprindere în procedura de lichidare.

În acest sens reclamantul, a indicat că se lucrează asupra unui plan de reorganizare a Cooperativei de Producție „Libertate”.

Prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 septembrie 2015, acțiunea lichidatorului Cooperativei de Producție „Libertate” în procedura falimentului, ÎI „Ispas Iurie” împotriva Ministerului Mediului al RM cu privire la contestarea actului administrativ a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 08 octombrie 2015, lichidatorul Cooperativei de Producție „Libertate” în procedura falimentului, ÎI „Ispas Iurie” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 septembrie 2015, iar la 25 ianuarie 2015 a depus apel suplimentar, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei spre rejudecare sau recunoașterea ÎCS „HML Company” SRL ca parte în proces cu audierea acestuia.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 s-a respins apelul declarat de lichidatorul Cooperativei de Producție „Libertate”, Întreprinderea Individuală „Iurie Ispas” și s-a menținut hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 24 septembrie 2015.

La 12 aprilie 2016, lichidatorul Cooperativei de Producție „Libertate”, ÎI „Iurie Ispas” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare.

În motivarea recursului și-a exprimat dezacordul cu soluția instanței de apel, pe care o consideră ilegală și neîntemeiată, deoarece la soluționarea litigiului au fost încălcate normele de drept material exprimate prin interpretarea eronată a legii.

A mai invocat recurentul că, instanța de apel, nu au examinat ansamblul de probe prezentate, iar ca rezultat a admis examinarea cauzei cu încălcarea drepturilor participanților care nu au fost antrenați la examinarea pricinii, deoarece nu a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu ÎCS „HML Company” SRL, care deține în gaj totalitatea bunurilor Cooperativei de Producție „Libertate”.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către lichidatorul Cooperativei de Producție „Libertate”, ÎI „Iurie Ispas” în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată. Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către lichidatorul

Cooperativei de Producție „Libertate”, ÎI „Iurie Ispas” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, invocarea de către recurent a faptului că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material și procedural la judecarea pricinii este pur declarativă, doar pentru a se încadra în temeiurile declarării recursului.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către lichidatorul Cooperativei de Producție „Libertate”, ÎI „Iurie Ispas” ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către lichidatorul Cooperativei de Producție „Libertate”, Întreprinderea Individuală „Iurie Ispas” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat